

ми проводи два нишана, когато той бѣше още султанъ, а азъ азиза? Чакай да ти ги покажа. (донася ордени тѣ и ги окачва на гърди тѣ); видишь ли ме сега?

Софта та (обеспокоенъ)

Видж.

Михалаки (въ раздражение)

Като ме видишь защо уби султанъ Азиза?

Софта та (уплашенъ)

Азъ не го убихъ . . .

Михалаки.

Какъ не го уби? Ти ли не го уби? отговаряй!

Софта та.

Азъ не сжмъ го убилъ. Азъ бѣхъ само съ други тѣ софти, които го свалихъ.

Михалаки.

Казвай! Казвай! още има . . . Ти го уби! Знаж азъ! . . . Казвай де, кой го уби султана Азиза! Ти не си ли софта? Ти си го убилъ . . . Познавамъ те азъ тебе . . . Ти не си чистъ човѣкъ: кой те прати тука а! (дърпа го отъ миндера) Кой ти каза да додешъ въ къщата ми.

Софта та (растреперанъ)

Кйоръ Хасанъ Домузчиолу ми каза, че

Михалаки (раздражава се)

Домузчиолу?! А ти кой си? Свиноголоу? Махай се отъ тука, поганецо недни! Ти знайшь ли чия е тая къща? Кой сжмъ азъ?

Софтата.

Рая.

Михалаки (блѣска го съ чибукъ)

Лъжешъ! казвай право! рая нѣма вече.